

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.367/2021/5.
A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Farkas Katalin
bíró
A felperes: felperes neve
(felperes címe)
A felperes képviselője: Schüller Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyintéző: dr. Schüller Adrienn ügyvéd, 1054
Budapest, Hold u. 8.)
Az alperes: Fejér Megyei Kormányhivatal
(alperes címe)
Az alperes képviselője: Dr. Kiss Sándor kamarai jogtanácsos
A per tárgya: csecsemőgondozási díjjal kapcsolatos
társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes
Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Veszprémi Törvényszék 5.K.700.581/2020/13.

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 5.K.700.581/2020/13. számú ítéletét megváltoztatja, az alperes 2020. április 2-án kelt FE-08/CSTPEO/7-21325/2020. számú határozatát megsemmisíti, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 (százezer) forint első és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felperes 2018. március 3-tól főállású kisadózó egyéni vállalkozó volt, egyéni vállalkozói tevékenységét 2019. május 30-tól szüneteltette, 2019. június 1-től a ... foglalkoztatónál áll biztosítási jogviszonyban (határozatlan idejű munkaviszonyban, teljes munkaidőben), 2020. március 12-től táppénzben részesül.

[2] A felperes kérelmet terjesztett elő az alperesnél, amelyben 2020. március 13-án született gyermeke után, 2020. március 13-tól csecsemőgondozási díj folyósítását kérte.

[3] Az alperes a felperes kérelmét a 2020. április 2-án kelt FE-08/CSTPEO/7-21325/2020. számú határozatával elutasította. Határozatának indoklása szerint a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 40. § (1) és (2) bekezdése értelmében, illetve a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 9. § (1) bekezdése alapján az egyidejűleg több biztosítással járó jogviszonyban álló személy biztosításának fennállását mindegyik jogviszonyában külön-külön kell elbírálni. A felperes a munkaviszonya fennállása alatt született gyermekére tekintettel a születését megelőző két éven belül összesen 286 nap, a Tbj. 5. § szerinti biztosítási idővel rendelkezik, amelyekhez a megszűnt biztosítási jogviszonyból származó napokat nem lehet figyelembe venni, az egyéni vállalkozói tevékenysége nem szűnt meg, csak szünetel, ezért a ... foglalkoztatónál fennálló jogviszonya alapján nem jogosult az ellátásra.

A felperes keresete, az alperes védirata

[4] A felperes a határozattal szemben keresetet terjesztett elő a bíróságnál, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Álláspontja szerint az egyidejűleg több biztosítással járó jogviszonyra vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók az esetben. A több egymást követően fennálló biztosítással járó jogviszony megállapítása esetén a jogviszony folyamatos, a szülést megelőző két éven belül 365 napon át biztosított volt, és a biztosítással együtt járó járulékok, illetve tételes adó megfizetése a jogszabályoknak megfelelően megtörtént, ezért teljesültek az Ebtv. 40. § (1) bekezdés szerinti feltételek.

[5] Az alperes a védiratban kérte a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a felperes esetében a vállalkozói tevékenység szüneteltetése ideje alatt a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony továbbra is fennáll, egyéni vállalkozását csak szüneteltette. Ennek hiányában sem

lenne biztosított, mert 2019. június 1-től a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katatv.) 2. § 8. pont a) alpontja alapján nem minősül főállású kisadózónak. A biztosításban töltött napok közül azokat, amelyek megelőzik az ellátásra való jogosultság első napján fennálló biztosítási jogviszony kezdő napját, akkor kell összeszámítani a fennálló biztosításban töltött napokkal, ha azok megszűnt biztosítási jogviszonyból származnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletét a Tbj. 2. § (5) bekezdésében, 5. § (1) bekezdésében, 7. § (1) bekezdésében, 8. §-ában, 10. § (1) bekezdés a) pontjában, az Ebtv. 40. § (1) bekezdésében, 42. § (8) bekezdésében, 43. § (1) bekezdésében, 50. § (2) és (3) bekezdésében, az Ebtv. végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ebtv. Vhr.) 27/A. § (1)-(1a) és (3) bekezdésében, 31/D. § (1) és (4) bekezdésében, valamint a Katatv. 8. és 10. §-ában foglalt rendelkezésekre alapította.

[7] Az ítélet indokolása szerint a felperes a szülés napján egyidejűleg több biztosítási jogviszonnyal rendelkezett, mert munkaviszonya fennállt, vállalkozói jogviszonya pedig szünetelt, nem szűnt meg, ezért jogosultságát jogviszonyonként külön-külön kellett vizsgálni.

[8] A vállalkozói jogviszony szünetelése biztosítási szempontból történő megítélésénél a Tbj. 8. §-át kell alkalmazni elsődlegesen, nem a Katatv. 8. és 10. §-át.

[9] A természetes személy egyidejűleg több biztosítással járó jogviszonyt is létesíthet, ebben az esetben a biztosítás fennállását mindegyik jogviszonyában az adott jogviszonyra előírt feltételek vizsgálatával önállóan kell elbírálni. A felperes biztosított jogviszonyának alapja a Tbj. 7. §-ára figyelemmel a munkaviszonya. A felperes a munkaviszonya alapján összesen 286 nap biztosítási idővel rendelkezik, és a munkaviszonya mellett szünetelő vállalkozási jogviszony idejét ehhez hozzászámítani nem lehet.

[10] A felperes a munkaviszonya alapján fennálló biztosítási időhöz kérte összeszámítani az egyéni vállalkozói jogviszonya szünetelésével érintett időszakot, ezért nem az Ebtv. Vhr. 27/A. § (3) bekezdését, hanem az (1) bekezdést kellett figyelembe venni.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását, másodlagosan a közigazgatási határozat megsemmisítését, az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, valamint perkoltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során az ügy érdemére kihatóan megsértette az Ebtv. 40. § (1) bekezdésében, 43. § (2) bekezdésében és az Ebtv. Vhr. 27/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

[12] Érvelése szerint az egyéni vállalkozói jogviszony szüneteltetése nem eredményezhet olyan helyzetet, hogy a szünetelést megelőző aktív biztosított jogviszony időtartamát ne lehessen figyelembe venni a szükséges 365 naphoz. Az Ebtv. 43. § (2) bekezdésének ilyen

irányú értelmezése – az Alkotmánybíróság IV/00551/2015. számú határozatában foglaltakra is figyelemmel – ellentétes az Ebtv. 40. § (1) bekezdésével.

[13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélete hatályában fenntartását, a felperes perköltségben marasztalását. Álláspontja szerint a felperes a csecsemőgondozási díjra való jogosultsághoz a gyermeke születését megelőző két éven belül a ... foglalkoztatónál fennálló munkaviszonyában szerzett csak biztosítási időt. A felperes egyéni vállalkozása semmiképpen nem tekinthető a csecsemőgondozási díj igénylése szempontjából figyelembe veendő – a gyermek születésének napján fennálló – biztosítási jogviszonynak.

[14] A felperes ... foglalkoztatónál fennálló munkaviszonyában szerzett biztosítási időhöz megszűnt biztosítási jogviszonyból származó napoknak az Ebtv. Vhr. 27/A. § (1) bekezdése alapján történő figyelembevételére nincs mód, mert az egyéni vállalkozásban felperes biztosítása 2019. május 30-át követően csak szünetel, maga a biztosítási kötelezettséggel járó egyéni vállalkozói jogviszony nem szűnt meg.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[15] A felperes felülvizsgálati kérelme – az alábbiakban kifejtettekre figyelemmel – megalapozott.

[16] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül [Kp. 115. § (2) bekezdés, 108. § (1) bekezdés].

[17] Az alperes a jogerős ítéletet azért tartotta jogszabálysértőnek, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása során az ügy érdemére kihatóan megsértette az Ebtv. 40. § (1) bekezdésében, 43. § (2) bekezdésében és az Ebtv. Vhr. 27/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

[18] Az irányadó tényállás alapján a Kúriának abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy a felperes munkaviszonya alapján fennálló biztosítási jogviszonya időtartamát össze kell-e számítani a főállású kisadózó egyéni vállalkozó tevékenysége idején fennálló biztosításban töltött napokkal; a felperes főállású kisadózó egyéni vállalkozóként folytatott tevékenysége az ellátásra való jogosultságot megelőzően megszűnt biztosítási jogviszonyból származó biztosításban töltött időnek minősül-e.

[19] A Kúria elsődlegesen rögzíti, hogy értelmező rendelkezései között a Tbj. 4. § b) pontja és a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.) 3. § 17. pontja is meghatározza az egyéni vállalkozó fogalmát, azonban a törvények által használt egyéni vállalkozó fogalom nem teljesen azonos tartalmú. A Katatv. 2. § (5) bekezdése az Szja. szerinti, nem a Tbj. szerinti egyéni vállalkozó fogalmat rendeli alkalmazni rendelkezéseinek alkalmazása során. A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya főállású kisadózóként az Szja. 3. § 17. pontja szerinti egyéni vállalkozók közül is csak az lehet, aki a Katatv. 2. § 8. pontjában meghatározott további törvényi feltételekkel is rendelkezik.

[20] A perben nem vitatott tény, hogy a felperes – a Katatv. 2. § 8. pontja a) alpontja alapján – főállású kisadózónak az egyéni vállalkozói tevékenységének a szüneteltetése időtartama alatt nem minősül, mert a szüneteltetés kezdő időpontjától folyamatosan határozatlan időtartamú, teljes munkaidőre létesített munkaviszonyban áll.

[21] A Katatv. 10. § (2) bekezdése értelmében a felperes, mint nem főállású kisadózó – e jogviszonya alapján – biztosítottak nem minősül, társadalombiztosítási ellátásra jogosultságot nem szerez.

[22] A felperes biztosított jogviszonya a perbeli esetben nem a Tbj. szerinti egyéni vállalkozói tevékenysége, hanem a főállású kisadózó tevékenysége alapján keletkezett, az egyéni vállalkozói tevékenysége szüneteltetésének időtartama alatt – a Tbj. 8. § f) pontja alapján – a biztosított jogviszonya nem szűnt meg, csak szünetel. Ugyanakkor, a felperes teljes munkaidős munkaviszonyban állására – nem az egyéni vállalkozói tevékenysége szüneteltetésére – tekintettel főállású kisadózónak, illetve biztosítottak nem minősül a Katatv. 2. § 8. pontja és 10. § (2) bekezdése speciális rendelkezései alapján.

[23] Ha a Katatv. speciális rendelkezéseire figyelemmel a felperes főállású kisadózónak, illetve biztosítottak nem minősül – a Tbj. szerinti egyéni vállalkozói tevékenység egyidejű szüneteltetése ellenére – az Ebtv. Vhr. 27/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján a főállású kisadózó egyéni vállalkozói tevékenység az ellátásra való jogosultságot megelőzően megszűnt biztosítási jogviszonynak tekintendő, illetve az Ebtv. 43. § (2) bekezdése szerinti az „egyidejűleg fennálló több biztosítási jogviszony” fennállása nem állapítható meg. A fennálló biztosításban (a munkaviszonyban) töltött napokat össze kell számítani az ellátásra való jogosultságot megelőzően megszűnt biztosítási jogviszonyból származó biztosításban (a főállású kisadózó egyéni vállalkozói jogviszonyban) töltött, a gyermek születésének a napját megelőző napokkal.

[24] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján úgy változtatta meg, hogy a megtámadott közigazgatási cselekményt megsemmisítette, és a közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.

Elvi tartalom

[25] *Ha a Katatv. speciális rendelkezéseire figyelemmel a felperes főállású kisadózónak, illetve biztosítottak nem minősül – a Tbj. szerinti egyéni vállalkozói tevékenység egyidejű szüneteltetése ellenére – az Ebtv. Vhr. 27/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján a főállású kisadózó egyéni vállalkozói tevékenység az ellátásra való jogosultságot megelőzően megszűnt biztosítási jogviszonynak tekintendő, illetve az Ebtv. 43. § (2) bekezdése szerinti az „egyidejűleg fennálló több biztosítási jogviszony” fennállása nem állapítható meg. A fennálló biztosításban (a munkaviszonyban) töltött napokat össze kell számítani az ellátásra való jogosultságot megelőzően megszűnt biztosítási jogviszonyból származó biztosításban (a főállású kisadózó egyéni vállalkozói jogviszonyban) töltött, a gyermek születésének a napját megelőző napokkal.*

Záró rész

[26] A pervesztes alperes a Kp. 35. § útján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján köteles a jogi

képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető együttes első és másodfokú perköltség megfizetésére.

[27] Az eljárás az Ebtv. 75/A. §-a alapján illeték- és költségmentes, ezért az alperes a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja alapján mentes a le nem rótt illeték megfizetése alól. A le nem rótt illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] A jogerős ítélet elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. november 24.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró